

хранителни вещества за ябълка-та, както се растопява захарь у вода.

Ето зашто е потрѣбенъ дъждь за всяко растение, то не може да се *храни* безъ влага: не може да смуче отъ *суха-та* земя ония вещества, които му сж потрѣбни. За ябълка-та не е голѣма врѣда, ако не вали дъждь много врѣме. Корень-тъ на ябълка-та е заровенъ дълбоко въ земя-та, дѣто всякога е влажно; нѣ малка-та трѣвица безъ дъждь пожълтѣва и увѣхнова много скоро, зашто то нейни-тѣ кжсички коренчета не намиратъ влага на горний, исъхнхлий пластъ на земя-та.

Настава пролѣтъ, снѣгъ-тъ се стопява и напоява земя-та; а корень-тъ на ябълка-та засмуче отъ земя-та хранителенъ *сокъ*. Тоя сокъ трѣгне нагорѣ по корень-тъ, по дѣниште-то, по клоню-тѣ така, каквото върви вода-та нагорѣ по бучка захарь, кога намокрите у вода долний ѝ край. Пролѣтъ ако просѣчемъ кора-та на едно дрѣво, ште просѣлзи отъ него сокъ. Ви може да сте опитовали, че сокъ-тъ на клонъ-тъ е сладкъ. Сокъ-тъ не трѣгнова нагорѣ по всичко-то дѣниште на дрѣво-то, а само по младий му и мекий пластъ, та че послѣ по всички-тѣ пластове. Ето зашто една стара върба бива зелена и дава всяка година нови младочки, ако и да е изгнило всичко-то ѝ сръдце одавна и да е станшла хралупата.

Сокъ-тъ, като трѣгне нагорѣ по дѣниште-то, по клоню-тѣ, по вѣйки-тѣ, отива въ листа-та, съ които дрѣво-то диша, каквото дишаме и ми съ бѣлий дробъ. Единъ дѣлъ вода отъ сокъ-тъ се испарява, та сокъ-тъ става по-гъстъ. Освѣнъ това, прѣзъ *устници-тъ* на листа-та сокъ-тъ се храни съ въздухъ; избира